

لازم نیست نامزدتان را در حال دزدی ببینید تا بگذاریدش کنار

دختری هستم 23 ساله و مدت 9 ماه است که نامزد کرده ام و بناست اردیبهشت عروسی بگیریم اما در این مدت متوجه شده ام که نامزدم چند مساله دارد اول اینکه فکر کنم ناخن خشک است یا به قول معروف خسیس است. دوم اینکه خیلی رفیق باز است سوم اینکه توقع احترام زیادی از من دارد نامزدم 29 ساله و کارپرداز مالی یک شرکت خصوصی است نظرتان چیست ؟

نامزدی دوران خاصی است

مهمترین نکته اش اینستکه که رسمیتی مناسب داره که میتونیم با خیال راحت تر خودمون را افشا کنیم و کمتر سیاست ورزی کنیم. سیاست ورزی در رابطه عاطفی یعنی مثلا بیشتر شنونده بودن ، یعنی خود افشایی کم کم ، یعنی احساس اهمیت دادن به طرف مقابل .من به کمی سیاست ورزی معتقدم ولی همین سیاست ورزی در رابطه طولانی مدت امری خسته کننده میشود . در دوران نامزدی از این جهت که تا حدی رابطه آینده دار است و رسمیت دارد میتوان کمتر سیاست ورزید و لذا خیلی دلنشین است و در ضمن مسوولیتی سنگین هم رو دوش آدم نیست .

نکته مهم اینه که حواسمون باشد به مین گذاریهای مهم در نامزدمون و رابطه مون

• مثلا دقت کنیم نامزدمان اختلال شخصیت نداشته باشد . خودشیفتگی Narcissism / خودکم بینی / توجه طلبی مرضی Histrionic personality disorder / ضد اجتماعی بودن Antisocial
• نکته دیگر اینست که ممکن است من خودم خوب باشم یا نامزدم شخصا آدم خوب باشد ولی وقتی کنار یکدیگر قرار میگیریم رابطه ای مزخرف میسازیم .چنین قضیه ای کم وقوع نیست و ممکن است شما را هم در برگیرد

در مورد این نامه باید بگم **لازم نیست نامزدمون را در حال دزدی ببینیم تا باورمون بشه همسر مناسبی برامون نیست ،**

اول درباره خساست توضیحی بدهیم. خسیسی امری نسبی است نه مطلق ! یعنی کسیکه از نظر من ولخرج است بستگی دارد من در چه محیطی بزرگ شده باشم و با چه کسانی دم خور بوده باشم که الان خرج کردن طرف به چشمم بیاید یا نیاید. دختری که در خانه ای بزرگ شده که کادوی قبولی دانشگاهش پژوی 206 بوده ، بعید است با نامزدش که او را به رستورانهای متوسط میبرد چنین احساس کند که نامزدی خوش خرج مثلا دارد ! برای یک دختر از نظر مالی متوسط چنین نامزدی البته خوش خرج هم محسوب میشود.

دوم بحث رفیق بازی که مطرح شده است. من اگر آدم درونگرایی باشم یعنی دو سه تا دوست نزدیک بیشتر ندارم و حتما با داشتن نامزدی که در هر محیط تازه ای به دنبال دوستان تازه ای میگرد و

اسرارش را خیلی از بقیه پنهان نمیکند دچار اضطراب خواهم شد و رفیق بازی برام یه بحران محسوب خواهم شد. از سویی اگر من نیز برونگرا باشم ، داشتن دوستان متعدد و برنامه های دسته جمعی نه تنها موجب اضطرابم نمیشود بلکه باعث احساس اطمینان و شادابی بیشتری نسبت به نامزدم خواهد گشت درباره توقع احترام خوب است خودتان را ارزیابی کنید ببینید واقعا همین آدمی که از بودنتان میپندارید دیده میشوید ؟ من دوستان دکتری دارم که با ما که همکاران و دوستانشون هستیم بسیار متواضع و خوش برخورد هستند اما در رابطه عاطفی خود تبدیل به یک آدم خود شیفته غیر قابل تحمل میشوند. حالا خود این افراد از بس عکس العملهای خوب از اطرافیانشان میگیرند ، باورشون نمیشود که در رابطه عاطفیشان اینقدر اعصاب خوردکن باشند و لذا اولین انتخابها معمولا اینست که ” تو نمیفهمی ! چرا بقیه چیزی نمیگویند؟ ”

پس اول بیرحمانه بروید سراغ خودتان که مبدا بی ادب شده اید بعدش مشخصا از نامزدتان بخواهید برایتان یک دختر بی ادب را توصیف کند و مثال بزند تا ملاکی دستتان بیاید. اکثر مشاجرات عاطفی از این ناشی میشود که ما آدرس دار با هم حرف نمیزنیم .

اینکه مشخصا به نامزدتان بگویید ” من دوست ندارم برای عموهایم در جلسه اول آشنایی لطیفه تعریف کنی “ خیلی خوب تر است تا بگویید ” تو آدم بی ملاحظه ای هستی ! “